

Zitting 1977

14 663

Goedkeuring van de op 3 december 1976 te Bonn tot stand gekomen Aanvullende Overeenkomst bij de op 29 april 1963 te Bern ondertekende Overeenkomst namens de Internationale Commissie ter bescherming van de Rijn tegen verontreiniging (Trb. 1977, 31)

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

Toen de vijf Rijnsoeverstaten tijdens de Ministeriële Conferentie op 1 april 1976 te Parijs overeenstemming bereikten over de inhoud van een overeenkomst inzake de bescherming van de Rijn tegen chemische verontreiniging, is de wens geuit dat ook de Europese Economische Gemeenschap partij zou worden bij die overeenkomst.

De EEG-deelneming is gegrond op zekere bevoegdheid van de Gemeenschap met betrekking tot de bescherming van het milieu zoals deze met name tot uitdrukking is gebracht in de Richtlijn van de Raad van 4 mei 1976 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd. (Pb nr. L 129 van 18 mei 1976, blz. 23).

In het nadere overleg, dat plaatsvond zowel in het kader van de Internationale Commissie ter bescherming van de Rijn tegen verontreiniging als in dat van de EEG, over de wijze waarop de deelneming van de EEG kon worden verwezenlijkt, werd besloten dat het van belang is de Gemeenschap uit te nodigen lid te worden van de Internationale Rijncommissie. De Overeenkomst inzake bescherming van de Rijn tegen chemische verontreiniging vertrouwt immers taken aan die Internationale Rijncommissie toe; zou nu de EEG alleen tot deze overeenkomst toetreden, dan zou zij in de beraadslagingen en de besluitvorming van de Internationale Rijncommissie moeten worden betrokken, doch slechts in zoverre het de uitvoering van die overeenkomst betreft. Latere akkoorden tussen de Rijnsoeverstaten zouden opnieuw zulk een gedeeltelijke opneming van de EEG in de Internationale Rijncommissie nodig kunnen maken. Eenvoudiger is het daarom de EEG bij deze eerste gelegenheid terstond lid van de Internationale Rijncommissie te doen worden.

Welke bevoegdheden ter zake aan de Gemeenschap en welke aan de lidstaten toekomen is een interne EEG-aangelegenheid.

Ingevolge *artikel 1* wordt de Gemeenschap door de enkele inwerkingtreding van de onderhavige Aanvullende Overeenkomst, waar zij zelf partij bij is, partij bij de Overeenkomst van Bern van 1963 (laatstelijk Trb. 1965, 68), en daardoor dus lid van de Internationale Rijncommissie.

Afgezien van een redactionele aanpassing, zie *artikel 2 sub a*, behoeft de Overeenkomst van 1963 ten gevolge van deze toetreding enkele wijzigingen.

De voornaamste is die neergelegd in *artikel 2 sub c* inzake de uitoefening van het stemrecht door de Gemeenschap, onderscheidenlijk door haar lid-

staten, in de Internationale Rijncommissie. De bepaling is gelijk aan die welke eerder werd opgenomen in artikel 19 van het Verdrag van Parijs van 1974 ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land (Trb. 1975, 29) en weerspiegelt het feit dat het lidmaatschap van de Gemeenschap inhoudelijk niet van aanvullende aard is, maar in de plaats treedt voor dat van haar afzonderlijke lid-staten naarmate de bevoegdheden van deze laatste op de Gemeenschap overgaan.

Welke bevoegdheden aan de Gemeenschap en welke aan de lid-staten toekomen is een interne EEG-aangelegenheid. Moeilijk valt in algemene bevoording thans reeds aan te geven op welk terrein de Gemeenschap bevoegd zal zijn stemrecht uit te oefenen. Op deze kwestie is in de memorie van antwoord inzake het wetsontwerp tot goedkeuring van het Verdrag van Parijs ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land (kamerstuk 13 931, nr. 5) al ingegaan. In dit verband zij nog gewezen op het recente advies van het Hof van Justitie der Europese Gemeenschappen (1/76, Pb. C 107 van 3 mei 1977), waarin nader wordt ingegaan op de omvang van de externe bevoegdheden van de Gemeenschap. In EEG-verband heeft intern reeds besluitvorming inzake de bescherming van de kwaliteit van oppervlaktewateren plaatsgevonden. Met name zij gewezen op de Richtlijn van 4 mei 1976 (Pb. L 129 van 18 mei 1976) betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd.

Overeenkomstig de procedure met betrekking tot het Verdrag van Parijs is betreffende de wijze waarop het stemgedrag van de EEG tot stand komt bij besluit van de Raad bepaald dat de Europese Commissie in de Internationale Rijncommissie het standpunt van de Gemeenschap uiteenzet overeenkomstig de richtlijnen die de EEG-Raad haar kan verstrekken. In de praktijk betekent dit dat hetzij in Brussel, hetzij ter plaatse in de vergaderingen het standpunt na onderlinge consultatie wordt gevormd.

Voorts zal de Gemeenschap worden opgenomen in het roulerend voorzitterschap van de Internationale Rijncommissie. Hoe dit precies zal worden geregeld, is een procedure-vraag die aan de Internationale Rijncommissie wordt overgelaten, (zie *artikel 2, sub b, en artikel 3*).

Het ligt voorts voor de hand dat de Gemeenschap een deel zal dragen van de kosten der Internationale Rijncommissie. De nieuwe verdeelsleutel is gegeven in *artikel 2, sub d*.

Artikel 4 waarborgt, in samenhang met artikel 17 van de Overeenkomst inzake de bescherming van de Rijn tegen chemische verontreiniging, dat de beide overeenkomsten gelijktijdig in werking treden.

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
L. J. Brinkhorst

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
T. E. Westerterp

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
I. Vorrink